

i fyri eystan

Tá ið Helena og Hanus gera eitt slank inn í norska bókmentaheimin, fara vit við teimum. Støð verða vitjað, har norskir rithøvundar hava livað størri ella minni part av lívi sínum. Vit hoyra um lív teirra — uppvøkstur og avrik. Nú er ikki longur talan um ferðafrásagnir, men um mentanarligar góðbitar, sum á ongan hátt minka um virðið av bókini. Tvørturímóti kann tað væl hugsast, at onkur nettupp tí setir kósina eystureftir.

Mælast kann til at hava »Ferðaminni úr Norra« við ímillum viðførið, tá farið verður til Noregs. Bókin er avgjørt eisini verd at blaða í hjá henni ella honum, sum hevur áhuga fyri norskum bókmentum. Serliga verða teir rithøvundar viðgjørdir, sum hava ávirkað okkara egnu.

»Ferðaminni úr Norra« kostar 80 krónur í bókabúðunum.

verið týðuligari viðmerkt. Hvør frásagnin er bytt sundur í minni petti, sum í einum blaði. Hetta haldi eg vera frálíkt. Tú kanst alt fyri eitt gera tær greitt, hvat innihaldið er, og møgulega velja burtur ímillum. Hóast vit á hendan hátt kunnu leita okkum fram á nógva staðarnavn og nógvar persónar, so hevði tað helst verið ein stór hjálp, um eitt evnis-yvirlit eisini hevði verið.

Poul Nybo nevndi í Dimmalætting, tá ið hann ummælti bókina, hvussu spell tað var, at tær

mongu góðu myndirnar, sum verið høvdu í Dagblaðnum, tá ið greinarnar vórðu prentaðar har, ikki vóru við í bókini. Eg haldi, at eg fari at taka undir við honum. Tó skal tað sigast, at bókin prentlistaliga er ógvuliga snotulig. Kortini kann eg ikki lata vera við at fýlast á, at inngangarnir til frásagnirnar kanska í nóg so stóran mun tykjast at endurtaka tað, sum greitt verður frá seinri. Minst í einum føri trúgv eg talan er um umbrótingarflokkju, nevniliga á s. 61-62.

Føroysku eyguni — føroyska hugsanin

4 ferðir verður farið á land í Bergen. Tvær ferðir verður eisini farið av aftur landinum hendan vegin, meðan Helena og Hanus hinar báðar aðru ferðirnar halda leiðina fram til Danmarkar og Svøríkis. Bert í einum føri koma tey aðrastaðni frá til Noregs, og

fara tey eisini tá av aftur landinum í Bergen. Ferðirnar vórðu gjørdar í 1975, 1976, 1978, 1979 og 1983.

Tað eru føroysk eygu, ið hyggja, føroysk oyru, ið lurta — og aftanfyrir alt banka tvey føroysk hjertu. Vit fáa fleiri ábendingar um hetta. Hóast tey sjálvsagt hyggja við bliðum eygum at náðugvanum í eystri, so hava tey alla tíðina í huga, um nakað samband er við Føroyar, t.d. hvørja ávirkan onkur persónur hevur havt á føroysk viðurskipti. Tað kann vera onkur rithøvundur, Húsfrúgvín, Ólavur kongur ella onkur siðaarvur, ið tykist at vera meinlíkur.

At tú nú kanst ognar tær eina føroyska bók um bróðratjóðina, ger, at vit ikki longur noyðast at siggja alt ígjøgnum fremmand eygu — tað verið seg norsk ella dansk. Vit hava havt Helenu og Hanus A. Samuelsen í Noreg, og er komin ein fitt bók burturúr, sum er ráðilígg at hava við sær, um leiðin gongur hagar.

Kanska tú aftaná at hava lisið bókina, kanst siga sum norska blaðmannaskaldið A. O. Vinje: »Alt er sum fyrr, men det er meir forklaarat so Dagens Ljos meg syntes meire bjart«.

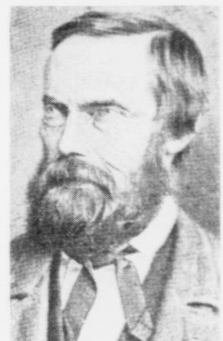
kl.

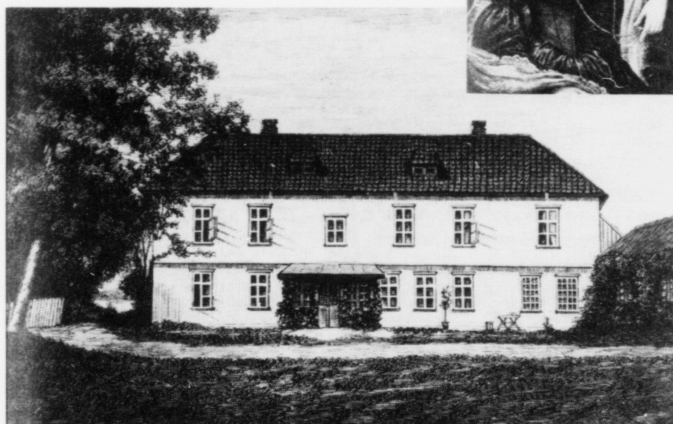
Málningur av Henrik Ibsen (1828-1906), tá ið hann er uppá sitt besta í 1877.

Sigrid Undset (1882-1949) verður gjølla viðgjørð í bókini. Tað munnu ikki vera nógva, sum vistu av, at hon eina ferð hevur verið í Føroyum.

Aasmund Olavsson Vinje (1818-1870) — skald, málmaður og blaðsstjóri á blaðnum »Dølen«.

Prestagarðurin á Eidsvold, har m.a. Camilla Collett (1813-1895) vaks upp.